

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Keziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Bánffy báró praktikái.

Pécs, 1896. november hó 19

(*) Tisza Kálmán tanítványa, a dobokai főispánból Magyarország osztrák főispánjává avanszírozott Bánffy b. abban a hitben ringatta magát mindez ideig, hogy tultett mesterén a furfangosságban. Valójában azonban csak most kezdi tapasztalni, hogy ámbár ő van a hatalom polcán névlegesen, de a politika összes szálai hol a Sándor-utcai Degenfeld palotában, hol Geszten futnak össze, ahol Tiszáék és hű gárdája képezik azt a klikket, mely hasonlatosan a haza bölcsének nevezett Deák Ferenchez és szűkebb környezetéhez, magának vindikálja a jogot becsapni mindenkit, akit csak lehet.

Ellenségeivel hogyan bánt el Bánffy, azt láttuk; de azt már aligha fogjuk meglátni, hogy a kormánypártban bennlevő hatalmas ellenfeleivel hogyan fog végezni. Pedig Bánffy b. legtitkosabb gondolatai, aranyálmainak minden fantáziája abban összpontosult, hogy lehetetlenné tegye a Tisza-klikk frondeurködését. Azonban, ha tekintetbe vesszük az értelmi fensőbbiséget, mely a Tiszáék részén van minden gonoszságuk mellett, és egybehasonlítjuk Bánffynak végtelenül simplex észbeli képességeivel, könnyen beláthatjuk a kitört belső harc végét, mely Bánffy bárónak el-ejtésével fog végződni.

Tiszáék voltak azok, akik beugratták

Szapáryt a hirhelt 2. §-os törvénybe, Tiszáék ugratták bele Wekerlét az egyházpolitikai reformokba, s mint tudjuk, éppen ezek szegték az illetők nyakát. A Tiszáék mesterkedése lovalta bele a mesterén tultenni vágyó Bánffyt Hübele Balázs módjára a magasabb kvóta megigérésébe, a miből bizonyára csak a bukás árán fog kievickélni.

Mert ha a kvóta-fölemelésével áll elő: az ellenzékek obstrukcióján kívül szemben találja magát a Tisza ősi gárdájával; sőt akkor is, ha meglepetést készítve, azt proponálná, hogy a kvóta maradjon a régiben, Tiszáék ekkor is ellene cselekednének és már elkészítették az utját, hogy Bécsből a legelső kedvező alkalommal kiadják azt a bizonyos utilaput, amely úgy kezdődik: „Kedves Bánffy!” s végződik pedig ezzel: „kegyelemben fölmentem.”

Beavatott politikusok rég tisztában vannak már vele, hogy Bánffy b. napja leáldozóban van s utoljára mosolygott rá akkor, midőn azt az óriási többséget produkálta, a melytől maga a nemzet bárója is megijedt. „Hogyan elégíthetek ki — ugymond — ennyi éhes embert, hisz a holdba csak nem építhetünk vicinálist?!“ Ennélfogva igen sokan az új jelölt, Tiszáék embere körül csoportosulnak, akit valamennyien Szilágyi Dezső személyében vélnek fölismerhetni, aki sokkal őszintébb politikus Bánffynál és aki tisztában van feladatával.

Tudvalevőleg az udvar előtt Szilágyi Dezső nem grata persona, de Tiszáék — már csak a saját érdekükből is — ki fogják vinni, hogy ő legyen az újabb trójai faló, a mivel lebontsák a közös kereskedelmi- és vámszerződés sáncait, a melynek fölbontását éppen osztrák részről forszírozzák. Szilágyi álláspontja ebben a tekintetben teljesen ismeretes: szívesen beleegyezik ő a magasabb kvótába, csak a kereskedelmi- és vámszerződés ne legyen az akadályunk, hogy a magasabb kvótát megfizethessük. Ha a román buza, a szerb sertés nem megy be ingyen Ausztriába, úgy kénytelen lesz a mi búzáinkat, a mi sertéseinket fogyasztani oly áron, amint azt mi megszabjuk, sőt iparunk fellendülése könnyen elviselhetővé teszi a magasabb kvótát is.

Mindenesetre Szilágyit nagyobb államférfiúi tehetségnek tartjuk, mint Bánffy bárót s nagyon örvendénk rájta, ha még ebben az évben megszabadulna az ország határozottan káros gazdálkodásától. Azonban az ellenzékek szereplése, különösen a függetlenségi és 48-as párté még csak akkor kezdődnek el igazán, melyet egy esetleges tavaszi választáson hatalmasan meg lehetne erősíteni. Mert ha tisztességes küzdelmet folytattak volna ellenünk, amit Szilágyiról föl kell tennünk, úgy pártunk megerősödve kerül vissza a parlamentbe; de mert Bánffy rövid esze csak a maga orra hegyéig látott, praktikáival,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A csalogánydal.

— François Coppé. —

Itt volt az ideje! . . .

Ha még néhány napig Párisban késlekedtem volna nem hallottam volna ez évben csalogányzengést.

Mert a csalogány junius első napjaiban, amikor kiköltötte a kicsinyeit, elveszti a hangját, mint bármely berekedt énekesnő, vagy jobban mondva, csak színtelen, érdes csiripelést hallat. Ezért hát a rossz idő dacára siettem, hogy legalább a természet dalosának utolsó hangversenyét élvezhessem. Mikor csomagoltam, olyan nyugtalan voltam, mint a legvadabb wagnerianus, mielőtt Bayreuthba indul.

Megvallom, hogy amolyan közepes diletáns vagyok és ha sokáig kell ülnöm az operában, bizony majd hogy megöszülök. Egy óráig, másfél óráig még csak kiállom valahogy. De azután nem hallok többet. Valósággal megsiketülök, a fejem kábul, minden boszant. Észreveszem, hogy a tenorista eleganciája csak pincérmodor, hogy a primadonna majd a gégáját repeszti meg, csak hogy trillázhassék s hogy feltűnő indispozícióval

küzködik. Ilyenkor rendszeren másfelé terelem az eszemet s nézem a nagy dobost, aki a zenekar legelfoglaltabb embere. Szegény, mily sietve csapja le a dobverőjét, hogy idejében kezébe kaparítsa a triángulumot, a spanyol csörgőt, vagy a fakopogót. Ilyen szórakozásokat hajbászok én, amikor az operában ülök.

Bezzeg másként érzem magam, mibelyt madárdalról, erdőzengésről van szó. Gyönyörködöm, rajongok, s mióta minden nyarat a vidéken töltök, magam is kiváló műkedvelővé lettem, a madárfüttyben. Ó! Nincs abban semmi különös. Nem akarok nagyra tenni a tudományommal, de azt hiszem, eléggé kiismerem magamat a csicsérgés és csattogás minden fájában. Persze, olyan kiváló szakértőkkel, mint a Theuriet erdésze, nem mérkőzhetem. De hát a jóakaratot és a törekvést senki sem tagadhatja meg tőlem.

Nincs nagyobb gyönyörűségem, mintha a madarak énekét hallhatom. Mikor órák hosszat ülök a gyep szélén s lesem a fák sűrűjéből kihangzó bájos, szökellő éneket, ép oly figyelmes vagyok, mint azok a vén színházi bérlők, akiket nap-nap után ott láttam a Théâtre Italien szölyéiben, amint kikentkifent diplomata-fejükkel bólogatva vagy ujjakkal kopogva jelezték a zene útemeit.

Bizony nagy áldozatot hoztam Bourget barátomnak, amikor a kedvéért Párisban

maradtam s az erdők dalosai helyett az akadémia egyhangú szavazóit hallgattam végig. De hát örülök, hogy jóakaratommal és szavazatommal sikerült hozzájárulnom, hogy az akadémia tagjai közé sorolta. Örömembe csak az vegyített némi keserűséget, hogy emiatt legalább tizenöt zeneestélyt mulasztottam el, tizenöt dalversenyt mandreai kertemben, ahol a környék legjelesebb csalogánya tartja előadásait.

A fülemile azonban kegyes volt. Várt reám és amikor megérkeztem, gyönyörű színenadót rendezett a tiszteletemre.

Ismétlem, nincs ennél gyönyörűsegebb muzsika. Aztán meg ha az ember élvezni akarja, nem kell bezárkózni nagy, fűlelt termekbe, ahol a harmadik fölvonásnál már purgatóriumi hőség szokott uralkodni.

Alkonyattájban az ember a kertbe megy. A zöldeskék, halványuló égen csillagok kezdenek pislákolni, a fák lombzatán biboros fény szűrődik keresztül. A földön már homály terjeng, az árnyék mindent átölel s belőle csak a színes virágok válnak ki. Illatuk a levegőben szállong s a lágy alkonyzsellő rózsák lehelletét hordozza a légtérben. A fasort szegélyző fehér szegfűvek, mint finom hópelyhek tündökölnék. Gyönyörteljes óra. Mély csend mindentűt.

Egymásután hallgatnak el a szárnyasvilág nappali művészei. A gerle még egyet

melyek a Tisza-iskolában tanultak javított és bővített kiadásai, összemorzsolta az ellenzékét.

Valóságos Isten csudája tehát, hogy ennek dacára még ennyien is vagyunk és legkevésbé fogja tulzásnak venni bárki is azt az állításunkat, hogy többet jelent ma az a hatvan függetlenségi kerület elnyerése, mint a múlt választásoknál a százkettő. Mert bizony valljuk be őszintén, teljesen készületlenek voltunk és a magyar ember gondatlanságával Pató Páluskodtunk és csak az utolsó percben kezdte az éktelen kapkodást. Sok-sok esetből látjuk annak a példáját, hogy tisztán a késői és erélytelen szervezkedés tette lehetetlenné győzelmünket.

Oktalanság tehát a választások eredményéből a függetlenségi eszme iránt való bizalom megrendülésére vonni hátrányos következtetéseket. Ez az eszme természetes, mint maga a természet és együtt születik az emberrel, meg az emberi lélekkel, mely függetlenségre vágyik és ösztökél. Nem kell tehát figyelembe venni azt a néhány renegátot, aki koncert, hivatalért a kormány szolgálatába szegődött, hisz tudhatjuk, hitvány ember mindig volt, van és lesz, ezeknek kár volna a függetlenség.

Ne ujjongjanak tehát ellenségeink és ne áltassák magukat, mintha a függetlenségi párt-programm súlydát volna értékében a nemzet előtt. Időlegesen meg lehet gátolni a függetlenségi eszme érvényesülését, de végleg elfojtani, vagy elenyésztetni semmiféle erőszak sem képes, miként azt a mostani Bánffy-rendszerű választások is megmutatták.

Vonjuk le tehát a mostani vereségünkől az üdvösséges tanulságokat, mert hiszen Bánffy báró után már rosszabb úgy sem következhetik, még ha magát Schmerling bárót támasztanák is föl; ébredjünk föl semmittevő közönyünkől, a sült galamb mesebeli históriájáról ne ábrándozzunk, hanem szedjük össze erőnket s reparáljuk

turbékot, a zöldike édes fűtyszava, a rigó öblös klarinethangja utolszor hallatszik s a szép máderhangok, mintha bánatos bucsut zengnének. A lég hűvös lesz. Az ég mélyedő sötét-kékjéből gyémántokként ragyognak elő a csillagok. Milyen nyugalom!

Egyszerre az elragadó csöndben, a hűvös, illatos éjszakában magános tündérhang kezd zengeni: ez a fülemile előjátéka.

Hoesszu, nyuló hangok, egyszerre édesek és bánatosak, fojtottak, mint az elnyomott sóhaj és fájdalom, mint a szív szorongása. Szép sorjában következnek egymásután, összekapcsolódva, de nem összezavarodva, tisztán mint az esti harangszó. Aztán hirtelen valami szenvedélytől, részegségtől, ihlettől megkapatva teljes torokkal kezd énekelni, kicsi lelkét gyönyörű melódiákba öntve, amelyeknek szárnyalása minden képzeletet felülmul.

Ez a természet szabad dalosa, a tavaszi éjszakák utolérhetetlen virtuóza!

Ugyan hagyjanak békén Pattival! Hallottam őt a Szevillai borbélyban s még most is emlékszem kristályhangjára, könnyed, bájos énekére, mely olyan, mint a gyermek kacagása. Ha erőlködöm, még a Nilsson megindító énekére is emlékszem a Varázsfuvalában.

Ez csodálatos volt, megengedem! De azok a híres énekesek csak egy zárt színházat töltöttek be hangjukkal. A csalóány a

ki majdan — tán tavasszal — fényes eredményrel a Bánffy praktikái által okozott csorbát.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 19.

Miért nem házasodtam meg?

Nagyobb vidéki városba kerültem, mint feleség hiányában szenvedő — az ám! — szegény flótás.

Már a harmincas éveket tapostam és még mindig nem tudtam feleségre szert tenni. Nagyon, nagyon sok szép leány volt a városban, de közülök nem tudtam választani.

Módot kerestem; azon törtem azt a kevés észbeli vagyonomat, a mi még megmaradt a feleségkeresésben, hogy miképen segíthetnék magamon, mert így már nem volt nyemre az élet!

Az oklevél elnyerése után még gyorsírói tanári kurzust is végeztem s itt is elnyertem a képesítést.

Ezt akartam felhasználni eszközül.

Egyet gondoltam, engedély után jártam s ingyenes gyorsírói tanfolyamot nyitottam urak és hölgyek számára.

Feltett szándékom az volt, hogy azt a hölgy növendéket, a ki az első lesz a többi között, feleségül kérem.

Megtörtént a jelentkezés s kitűnt, hogy majd kétszerannyi hölgy van mint férfi.

Sebaj! gondolám, legalább könnyebben választhatok a sok közül.

Már a jelentkezések alkalmával feltűnt az egyik szép, hófehéracu, gyönyörű természetű hölgyecske, kinek vonásai mély benyomást tettek egész valómra.

Megkezdtem az órákat s már a harmadik összejövetel alkalmával észrevettem, hogy az én kiszemelt hölgyem pompásan halad messze maga mögött hagyva a többi.

Ugyanakkor észleltem azt is, hogy Kutta Berci hasonlóképpen nyargal előre a pókláb tudományban. Egyrészt tanításom sikerének örültem, másrészt meg annak, hogy az a gyönyörű, angyali természet vezető a többi.

Eleintén — hogy vezethessem a vonalakra — meg megfogtam kicsi kacsóját s föléje hajolva, egy-egy csókot leheltem a lélekzet védő szárnyai alatt rózsás körmeire, de csak képzeletben.

szabadságban éneket, hangjával betölti az egész természetet és gyönyörű hangvételéhez mi sem fogható.

A legutóbb, mikor hallottam, a fülemile önmagát multa felül. Ugy éreztem, mintha az egész természet az ő dalán merengne. A kert hatalmas fái mozdulatlanságukban mintha reá figyelnének, az ég egyre nagyobbodó csillagai mintha közelednének, hogy jobban hallhassák.

Őnök is ismerik azt a szép német mesét a vén szerzetesről, aki száz évig ült egy tölgyfa alatt s hallgatta a csalóány énekét. Nos, én minden alkalommal a vén szerzetes legendáját élem át s úgy érzem, ott tudnék maradni száz évig a gyep szélén, az éj sötétjében, körülölvén édes virágillattól, álomba, ébren-álmódásba ringatva a fülemilecsatogástól.

Mert az élet szomorú! A valóság lépten nyomon durván sérti lelkünket és nyomoról meg önzésről beszél. Dalolj, csak dalolj, kis mesterdalnok! Ringass zenébe és álomba! Hadd feledjem, hogy a természet törvényei könnyörtelenek. Hozd emlékezetembe, hogy e szerencsétlen földi világban minden ember, legalább egyszer, érezte a szerelem gyönyörét, a fészek boldogságát, azt a májusi szerelmet, amely öregedő lelkemet ábrándba ringatja, s amely a te dalodban merészen száll az ég felé.

Mult az idő, vele foglalkoztam legtöbbet s szerintem, nem is hiába! A többiek még alig alig tudtak valamit, ő már folyékonyan tudott kőrmölgelni csöpp kezeikéjével.

Elmult az ősz, utána a tél s az idő gyors szárnyán közeledett a bájos kikelet.

Ez idő alatt sokan elmaradoztak, alig maradt néhány tanítványom, majdnem mind a faképnél hagyott.

Március 1-én alig volt tíz.

Másodikán meg, az én legnagyobb megípetésemre, sem Berci, a polgármester fia, sem pedig az én aranyos Zelmám, nem jelent meg. Hiába lestem, hiába vártam nem jöttek.

Égett az agyam, valami úgy bántotta szegény szívemet, de nevet ez érzelemnek nem tudtam adni. Alig vártam az ősz végét.

Hazavágtattam, hogy kinyugodjam izgalmamat, Kis levélke várakozott reám. Felbontottam gyorsírászattal a legparányibb hiba nélkül ez volt beleírva:

Tekintetes Tanár Ur!

Szíves vendégszeretetét akarom megköszönni, midőn a tollat kezembe veszem.

Megvallom bűnömöt. Gyorsírászatot már öt éve, hogy megtanultam Bende Kálmán egyetemi tanártól s ön elé most csak azért jártam, hogy szívbeli kis ügyemet rendezhessem.

(... Arcom pirban égett az örömtől ...)

Alkalmat kerestem s az éppen megjött, midőn ön a tanfolyamot megnyitotta. Az őszi esős napok, a zord, ködös téli idő úgy is szobájába láncolják az embert, elgondoltam tehát, hogy e tanfolyamra fogok járni s itt, valamint az uton is, kellemesebben fog elmulni az idő... Óra alatt szerelmes leveleket írtam...

Most, hogy elérkezett a bájos kikelet bűvös ébredése, már a szabadban, a természet megnyilatkozása mellett andaloghatok imádott — Bercikémmel.

Őszinte vendégtanítványa

Gombszögi Zelma.

— Zelma? ... az ám: Selma!

... Ezért nem házasodtam én meg!

Napirend 1896. november 20-án.

Naptár: pétek, nov. 20. — Róm kath.: Bódog — Prot.: Emilia. — Görög-kel. (nov. 8.) Mihály — Zsidó Kislev 15 — Nap két 6 óra 58 perckor; nyugszik 4 óra 1 perckor — Hold két délután 3 óra 32 perckor; nyugszik reggel 7 óra 17 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg légyomás. 750. — Kilitás: a központi meteorológiai intézetjelzése szerint változó felhőzet enyhe idő és helyenkint csapadék várható.

Színház: „Örök törvény.”

— (A királyné nevenapja.) Ma, Erzsébet napján, mint a királyné nevenapján, reggel 9 órakor fényes istentisztelet volt a székesegyházban, melyet Trolli Ferenc, káptalani helynök celebrált. Az istentiszteleten vármegyei és városi tisztikarunk, úgy az állami hivatalok tisztviselői, valamint a hadsereg tisztjei teljes számban jelentek meg. A középületeken nemzetiszínű zászlók hirdették a királyné nevenapját, a tanintézetekben pedig az előadások szüneteltek.

— (Uj anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter Somogy-vármegye vizvári anyakönyvi kerületébe Bohos Gyulát, az attalaiba Bodlák Oszvaldot, a mozgóiba Magyar Ernőt s a szentlászlóiba Fajcs Kálmánt helyettes anyakönyvvezetők kinevezte.

— **(Temetés.)** Ma délután 3 órakor temették el a Mária-utca 20. számú házból Bock Lajost, a mohács-pécsi és pécs-barcsi vasut nyugalmazott vezérigazgatóját. Az elhunyt végtisztességén megjelent a helybeli vasuti állomás és vasuti felügyelőség összes tisztikara, úgy a pécs-barcsi és mohács-pécsi vasut üzletvezetőségének küldöttsége is s azonfelül nagyszámu résztvevő gyülekezet s az elhunyt özvegye született Pisztorj Katalin és a rokonsággal együtt ki kísérte az elhunyt koporsóját utolsó nyugvóhelyére, a budai külvárosi temetőbe. Bock Lajos porosz-születésű volt s mint vasuti tisztviselő az ötvenes években jött Pécsre s itt a pécs-barcsi vasut felépítése után annak üzletvezetését vállalta el. Mint ilyen, egyedül hivatalának élt s benne egyik legtehetségebb munkását vesztette el vasutügyünk.

— **(A szombati dalestély.)** A „Pécsi dalárda“ folyó hó 21 ik napján (szombaton) a Schwarz féle vidám termeiben rendezi tánccal egybekötött III. alapszabályszerű dalestélyét. Műsor: 1. Késő vágy. Férfikar Dr. Horváth Ákostól. 2. Magyar népdalok: a) Sötét erdő sűrűjéből . . . b) Hamis a rózsám . . . Férfikarra alkalmazta Hoffer Károly. 3. A hajós álma. Férfikar bariton szólóval Abt Ferencről. 4. A szent honért Férfikar Huber Kától. 5. Marseillaise. Férfikar Rouget de L'Isle-től. A dalestély kezdete esti 8 órakor.

— **(Uj vásár.)** Mohácsra a kereskedelmi miniszter minden év szeptember 15 én, Hildegárd napján, országos kirakó és állatvásárt engedélyezett.

— **(Vesztett macska.)** A Vitéz-utca végén lévő Vassfürdőbe új lakó költözött f. hó 1-én. A régi elment és elvitte mindenét, csak egy vörös-fehér tarka macskáját hagyta ott. A macskát a házbeliek nem akarták befogadni, az azonban nem ment el a háztól. Ott tartózkodott, majd a rétekre járt ki s lassanként lesaványodott és alig ment emberek közé. A házbeliek már meg is feledkeztek róla; azt hitték, hogy valahol megdögölt, mikor tegnap ismét megjelent az udvaron. Ügyet se vetettek azonban rá és annál inkább nagyobb volt ijedelmük, mikor tegnap este felé sikoltozást hallottak az udvarból és a következő pillanatban véres kézzel rohant be a kis leányuk s jajveszékelve mondta el, hogy a macska ráugrott, megharapta a jobb kezefejét és aztán elszaladt. Az esetet még tegnap este bejelentették a rendőrségnek, hol mindenekelőtt a macska kézrekerítése iránt intézkedtek. A gyepmester legényei le is tudták fogni valahogy a veszedelmes állatot s kivitték a gyepmesteri telepre, a hol ma az állatorvosok felboncolták és megállapították rajta a veszettség kétségtelen jeleit. A megmárt kis leányt, akit Sándor Paulának hívnak, Tolnai Lajos dr. városi tisztiorvos vizsgálta meg és sebeit kigégette. Mivel azonban a macska veszettsége hivatalosan konstátálva lett, a rendőrkapitányság intézkedett, hogy a leány a budapesti Pasteur-intézetbe szállíttassék.

— **(Diák előadás.)** A színházunkban pár napja működő Hoffmann impressario, aki Edison féle mozgó fényképeivel általános feltűnést keltett, holnap (pénteken) délután

5 órakor, ugyancsak a színházban diákelőadást rendez, mely alkalommal egy-egy tanulóól csak 15 kr. belépő-díjat szednek az érdekes mutatványokos. A nagy közönségnek az a része, a melyik még nem látta ezeket az ügyes dolgokat, szintén megnézheti es alkalommal is, midőn a rendez helyárok fele lesz fizetendő.

— **(Katonai utóállítás.)** Holnap (pénteken) katonai utóállítás lesz a Scholtz féle sörházban. Az utóállításra az idei sorozáson utóállításra kötelezett hadkötelesek jelennek meg a pécsiek közül, kiket a katonai sorozó bizottság fog megvizsgálni. Számszerint mintegy 100-an vannak behívottak az utóállításra, tekintve azonban, hogy nagy részük betegség miatt lett újabb jelentkezésre kötelezve, az utóállításon hamar fognak veltik végezni s ki meggyógyult, esetleg fegyverképesnek jelentik ki, a többieket pedig ismét új jelentkezésre utasítják.

— **(Állatkiviteli tilalmak.)** Ragadós száj- és körömfájás miatt sertéseknek és kérődzőknek (szarvasmarhák, juhok és kecskék) Ausztriába való bevitele Magyarország legtöbb vármegyéjéből, így Baranya, Somogy, Tolna és Zalavármegyéből is eltiltatott. Ugyancsak eltiltatott a sertésvész miatt sertéseknek Ausztriába való bevitele.

— **(A tisztek nem kocsikázhatnak.)** Szép élet a katonaelet — így tartja a közmondás és azt vallja mindenki, aki még nem volt abban a helyzetben, hogy saját személyes tapasztalatai útján ismerhette meg a katonaeletet. Akik már ettek az ármádia fekete kenyerekből, azok elég merészen azt mondják, hogy nem szinig tejfel a katonaelete. Szép volna, ha a hadügyminiszterium nem gyakorolna befolyást a katonák minden legkisebb ügyére is, de ez a gyámkodás, ez elkeseríti az embereket. Pedig a hadügyminiszterium ugyancsak vigyáz, hogy a katonák minden dolgában beavatkozzék. Csak a napokba adtunk hirt arról, hogy ezentul a katonaelet orvosoknak nem szabad a címtábláikra azt írni, hogy ők katonaelet orvosok és ma egy újabb hadügyminiszteri rendeletről adhatunk hirt, melynek rövid tartalma az, hogy a tisztek nem kocsikázhatnak. Ne tessék azért megijedni, nem fog teljesen kivesszük a kocsikázó tisztek fajtáját. A Király-utcán a hónap első felében ezentul is lehet látni majd egy-egy bakatisztet, amint kényelmesen hátradőlve a fiakkor ülésén, lenézi a gyalogjárókat. De tény, hogy a hadügyminiszter a tisztek kocsikázása ellen adott ki rendeletet. Eddig ugyanis, ha a kaszárnyából, mely nem esett nagyon messzire a várostól, valamely szolgálati ügyben beküldötték a tisztet a városba, fiakkert fogadott, azon kocsisított be is, vissza is és a kocsipénst természetesen felszámította. Ezt a jövőre megtiltja a hadügyminiszter. Hogyan menjenek hát a tisztek, azt nem mondja meg, de kocsikázniok nem szabad többé. Úgy látszik, nagyon gyenge lábón állanak a katonatisztek, ha a hadügyminiszter ilyen módon akarja őket lábismaik erősítésére kényeszeríteni!

— **(A tűzértség új felszerelése.)** A tűzértségnél jelenleg használatban levő acél bronz ágyuk — melyek már több mint

huss éve vannak használatban — már nem felelnek meg egészen a követelményeknek. Különösen a füsttelen puskapor használatbavétele óta ismétlődik mindig gyakrabban a tűzértség új felszerelésének kérdése, mert a jelenlegi ágyuk acélbronz anyaga nem bírja ki az új puskapor maró gázait. A kísérletek azért különösen az utóbbi időben igen sűrűn folynak. Különféle kaliberű és anyagu ágyukon a kísérletek közül egy 8 és fél centiméteres nickelacél és egy 7 és fél centiméteres új vegyülékű acélbronz (nickel) ágyuk vált be leginkább. Ez utóbbit fogja a hadügyminiszterium minden valószínűség szerint a jövő ágyumintájául elfogadni.

— **(A hussárcsizma.)** Jő Tóti Gergely, magyarüröghi lakos kegyelettel őrzött egy pár fényesre csiszolt csizmát, melynek kackiás hegyes volt a sarka, száz ráncot vetett a szára és meglátszottak rajta a sarkantyú szögei is. Ez a csizma hussárcsizma volt; az ekztramondurjához való jó Tóti Gergelynek még abból az időből, mikor ő maga a pécsi 8-ik honvédhussárezredben csavargatta el a lányok fejét. Hejh, gyakran megfordult ő a tilosban, mikor az az ekztra-csizma volt a lábán s talán azért is őriste már vagy tíz év óta olyan kegyelettel. Hanem mindhiába. Tegnap a csizmát ellopták. Ellopta pedig valami jómadár, aki éjjeli szállást kért és kapott is náluk s aztán reggelre kelve, szó nélkül odább állott, elvívén magával emlékül a gondosan őrzött hussárcsizmákat is. Most keresik a tolvajt, a ki nem is gondolja, mily kedves emléket lopott el a csizmák gazdájától.

— **(Hivatalos hideg.)** Hullanak, hullanak a falevelek s a fákon mindegyre ritkább lesz a lomb. Ma még csak jévíl hull félfonyadt sárga falevél, ám — úgy lehet — holnap vagy holnapután már csillogó, fehér hópihe szövi a földre a téli takarót. Az időjárás is változott. Hideg van. És a megváltozott időjárás folytán kezd a téli kabát fogalma hova tovább veszedelmesen aktuális fogalom lenni. Ha most úgy alkonytájban köd borul az utcákra, valahonnan észak felől csipőse szél kerekedik és mig fázósan hussuk üszazébb magunkon a felöltőt, egyszerre érsni kezdjük a közeledő tél fagyasztó lehelletét. Ma-holnap itt lesz a fehér tél ezer örömeivel és a szegény embereket fenyegető száz annyi gondjával. Tegnap volt az első nap, amiről igazán el lehet mondani hivatalosan, hogy — hideg. A kályhákban felgyultak a fahasabok s pattogott a tűz a hivatalokban, magánházakban s az ifju szivekben, a melyeket meg nem fagyaszt a november hidege, sem a papák szigorú parancsai. Hideg van — de a szivek lánggal égnek.

— **(A sors végsője.)** A sors végsőjének furcsa játékát unta meg az az öreg asszony, ki tegnap este önkivületi állapotban lett beszállítva a kórházba. Csaknem koldulva tengette az életét, pedig valamikor jobb napokat is látott s jólétben, megelégedésben élt. De aztán elkapta az élet, minden akart lenni, csak nem a megelégedett nő és ime nyomorban végzi be az életet. A hol lakott, a külső balokány-utca egyik háza kamrájában, nem tudtak róla mást eszen a regényes és szomorú dolgon kívül, meg a nevéét. Mácsi nének

hívták azok a kevesek, a kik ismerték s a kik néha-néha adtak neki egy tál meleg levest, mikor beteg lett. Végre azonban nagyon rosszul érezte magát; olyan rosszul, hogy elvesztette az eszméletét is. És bevitték a kórházba, ott legalább nem hal meg elhagyatva.

— (Asszony-cserélés.) Jellemző dollog, hogy a nép között milyen felfogás uralkodik a polgári házasságról. Ez a felfogás néha oly szomorú kiábrándulást okoz, mely keserves lesz a népbolondítókra, ha nem a népre. Az anyakönyvvezető hivatalban tegnap egy földmives két asszonnyal jelent meg. Jövetelét így magyarázta meg:

— Tessék minket kitörölni.

Az anyakönyvvezető emlékeztette rá, hogy egy év előtt ő előtte kötött polgári házasságot.

— Igen ám, de csak polgárilag mentünk szemre, pap előtt nem voltunk — sugta fufangos arccal.

Aztán bővebb magyarázattal is szolgált.

— Megegyezett a feleségével, hogy elválnak, békésen megosztozkoznak a három fertály földön, az ötven frt hozományt pedig, amelyet az asszony hozott a házhoz, öt részben visszafizeti.

— Valami baj van talán közöttük? tudakolta az anyakönyvvezető.

— Az ember vonogatta a vállát.

— Van, egy kis baj. Az én leányom, aki a legeleső házasságból származott, nyomorék és nem tudott segíteni a polgári asszonynak, aki azt mondja, nem győzi a munkát és azért válni akar. És a másik pedig (a másik asszony szegényes külsejű) maga is meggyőzi a munkát, hát azt gondoltam, kicserélem őket . . .

— (Próbafuratások.) A város folytatja az artési kut próba-furatási munkálatait. Jelenleg a szigeti külvárosi katonai gyakorlótér északnyugati és a zsidó temető melletti részen dolgoznak. Az elsőnél 42 méternyire vannak minden különös eredmény nélkül, az utóbbinál pedig 14 méter mélységben a homokközé szorult az acélfuró, úgy hogy nem lehet kivenni. Valószínűleg itt újra kell a furást kezdeni.

— (Bocsánat, azt nem tudtam.)

Igen szép állásban lévő fiatal ember rássánja magát, hogy megnősül. Amint értesülve van, ideálja vagyonnal nem bír, de szerelmes a leányba s az ő kedvéért hajlandó lemondani a hozományról. Előszedi a frakkot, klakkot és beköszönt a leány szüleihez, hogy annak rende és módja szerint megkérje a leányuk kezét. „Hja igen szívesen” mond a papa, de én jövedelmét még sem tartom egészen kielégítőnek. Gondolja meg: fiatal párnak lakásra, világításra, fűtésre, ruházatra, cselédre van szüksége; a mulatságokról sem akar lemondani, később megessaporodik a család, az igények nagyobbodnak . . . És még valamit. Gondoskodott Ön nyugdíjról is? . . . „Nem” válaszol a kérő szívesen. „No lám, ez is súlyosbító körülmény”, mondja az öreg. Ön meg talál halni, és mi történik akkor leányommal? A fiatal ember néhány pillanatig csodálkozva nézi a gondos apát, majd nyugodtan mondja: „Bocsánat nem is tudtam, hogy 20.000 forint hozományt mel-

tóztatik leányával adni!” „Mit gondol” — szól az öreg ur szinte belésapadva, — „leányomnak a stafirungon kívül mit sem adhatok.” „Nos akkor” válaszolja a fiatal ember, „olyan igényei vannak, melyek önt épenséggel meg nem illetik. Tán állandó páholyon kívül azt is megköveteli leánya részére, hogy télen állandóan Párizsban tartózkodjék, nyáron pedig el sem engedi az ostendei fürdőzést?” „Oh nem,” mondja erre a papa, aki még most sem ismerte föl a helyzetet „az talán kissé sok is volna.” „Igazán, na csak tegyen kísérletet. Mire való a szerénység. Csak arra akarom megkérni, keressen magának más kérés. Széles a vármegye, majd csak akad olyan is.” Szólt s korrektül meghajítja magát és faképnél hagyja az álmélkodó öreget. — Ezt a jóízű örök aktualitást egyik olvasónk küldte be, hogy írjunk tárca-t róla. Ugyan, mire való volna a verki-melódiákhoz librettót írni?

— (Elveszett női aranyóra.)

Weisz Matild, Mária-utca 16. szám alatti lakos, ma reggel jelentette a rendőrségnél, hogy női aranyóráját, a tokkal együtt, melyben benne volt, tegnap este elvesztette. A rendőrség megtette az intézkedéseket az elveszett óra kipuhatólása iránt s a becsületes megtalálót felhívja, hogy adja át az elveszett órát a rendőrségnek.

— (Korán érő csemete.) A mai piacon Fratek Katalin, málomi lakosnőt meglópták. Míg ő a piacon árult és vendőivel volt elfoglalva, addig egy alig tízéves fiú mellé lopózott és a kosarából kilopta a zseb-kendőjét, melybe öt forint volt kötve. A lopást nem vette észre az asszony, bár a körülötte settenkedő gyereket látta és egyszer el is kergette maga mellől, mert azt hitte, hogy a zöldségből akar lopni, melyet az asszony árult. A gyerekek azonban egészen mára volt az ambíciója; azt gondolta magában, hogy ha lop, hát valami értékeesebb dolgot lop, mint holmi zöldséget és ezért addig settenkedett az asszony körül, míg kilophatta a kosarából a pénzét. Akkor aztán észrevétlenül odább állt s most üthetni bottal a nyomát. A korán érő csemetét keresik, de bajosan fognak rátalálni s a pénzre még kevésbé, mert a fiú bizonyára valakinek felbujtására követte el a lopást, a ki a lopott pénzt biztos helyre teszi.

— (Verekedés.) Nagy verekedést rögtönzött tegnap este a Makár-utca végén két részeg ember, a kik jó hangulatban jöttek ki egy kocsmából együtt, de az utcán már összevesztek. Először csak szavakkal, majd kövekkel dobálóztak egymásra, azután azonban birokra mentek s egymást a földön igyekeztek meghempergetni. Ebbeli igyekezetükben azonban a rendőrök akadályozták meg őket, bevívén mindkettőjüket a kóterba.

— (Gukkeres tolvajok.) Néha a jómadarak nemcsak bátorsággal, hanem jó tréfával is visszik végbe manipulációikat. Példa rá az az eset, mely az éjjel történt s melynek hősei betöréssel kezdtek s aztán megelégedtek asszal, hogy csak két gukkert loptak el a helyszínéről, hol különben ott szorultak volna, ha idejekorán meg nem ugranak. Hanem a menekülésre elég idejük és alkalmuk volt s így el is menekülhettek,

magukkal vivén emlékül a két gukkert, melyet egy asztalról kaptak fel. Most keresik őket.

Párisból most érkeztek a legújabb és legfinomabb valódi ezüst valamint china ezüst iparművészeti tárgyak u. m. gyertyatartók, girandolok, asztali állványok, kenyérkosarak, ecset és olajtartók, kávé, mocca és teakészletek, virágtartók, tintatartók, képkeretek, bor, sör és cognackészletek stb. óriási nagy választékban és rendkívül mérsékelt árak mellett Schönwald Imréhez Pécsen, Király-utca, Hattyu épület.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet 42.

49-ik előadás.

1896. november 20-án (pénteken.)

ÖRÖK TÖRVÉNY.

Színmű 3 felvonásban írta: Csiky Gergely.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ Bagdadi hercegnő. Közepes számu, de annál figyelmesebb közönség nézte végig a tegnap esti előadást. Figyelmességét érthetően dokumentálja az a körülmény, hogy Richard ügyvéd azt mondja a bagdadi hercegnőnek, hogy „milyen sápadt”, ei nem titkolható volt a nevetés, mert bizony a hercegnőnek kicsattanó piros volt az arca, amit egyetlen parányi rizsporszem sem tett halványnyá. A figyelmes publikum aztán természetesen észrevett minden kis nyelvbottlást is, ami néha előadta magát s nem szállt el a füle mellett észrevétlenül egy-egy érthetetlen mondatfüzés sem, Dumas remek tollára nem vall a „Bagdadi hercegnő”, s az anyai szeretetnek nem a legerősebben felépített fundamentumára van alapítva az erőszakolt drámai krízis s éppen ezért csak a szereplőktől függ a darab hatása. És a hatás nem maradt el s ez a legnagyobb dicséret első sorban a címszerepet játszó K. Brésnari Annára, esett, aki nemcsak hódító jelenség volt, de nehéz szerepét teljes sikerrel is oldotta meg; azután Somogyira, ki Jean de Hunban egyikét adta gondos alakításainak s végül Biharira, aki Nourvady szerepét ismét asszal a biztosággal játszotta meg, mely csak örvendetes jele annak, hogy sokat tanul és szépen halad előre. Hármuk vállán nyugodott a darab sorsa s mellettük Boross keltett még hatást Godler pompás megjátszásával és Baghytól, meg Bognártól láttunk esinpatikus alakításokat. Az előadást követő kinematografiai mutatványok most is nagy tetszést arattak. (++)

○ Fair Play. Schol oly hamisan nem játszanak, mint nálunk a politikában. A lefolyt monstre-választás tanusítja est. Szemere Miklós fair play-t, azaz tisztességes játékot ajánl a hatalom politikusainak, urias modorban, előkelő hangon irt röpiratában, mely minden könyvkereskedésben 30 krért kapható. Szemere Miklós irói talentummal vonatkoztatja állapotainkra diplomatai szolgálatai közben szerzett tapasztalatait. Elitéli a hazudozást és erőszakot. A Fair Play nagy feltűnést kelt

mindenfelé nemcsak írja egyéniségénél fogva, de tartalmáért is. A Fair Play alig jelent meg, már is kapkodják és dicsérik. Mint értesülünk, német és francia nyelven is meg fog jelenni. A külföldi sajtóban is visszhangra találnak a röpirat igazságai. Ajánljuk azoknak, kik az igazságot szeretik, a hazugságot elítélik.

○ Olvasóközönségünknek figyelmébe ajánljuk egy az eredeti magyar ifjúsági iratok legjelesebbjét, mely Wellisch Béla sz. gothárdi könyvkereskedő kiadásában jelent meg. Címe: „Az Utolsó Kuruc.” Irta: dr. Tóth Sándor főgimnáziumi igazgató, Pataky László akadémiai festőművész 19 remek kiviteli rajzával — illusztrálva. E cinos kiviteli könyv — nagy 8-adrét alakban jelent meg, mely ugy beltartalmára, mint külső kiállítására nézve gyönyört és páratlan élvezetet nyújt az ifjúság számára, ára díszkötésben csak 2 frt 60 kr. Könyvtárak számára füzve 2 frt. Megszereshető minden hazai könyvkereskedésben, — ugy a kiadónál Szt. Gotthárdon.

○ Olcsó könyvek A Franklin-Társulat népszerű vállalatának, a Gyulai Pál szerkesztésében megjelenő Olcsó könyvtárnak új olcsóbb kiadásából ismét megjelent egy 20 számot tevő sorozat, a hazai és külföldi irodalom jeles termékeiből. Ezek a következők: A magyar közoktatás közművelődés némely főbb kérdéseiről, közéletünk jelesének, Csengery Antalnak képviselői beszédeiből. A négy számból álló kötet ára 40 kr. — A keresst

anya, elbeszélés, Vautier Györgytől, franciából fordította Márkus Miklós; ára 20 kr. — Kisfaludy Károly versei, a költő életrajzával Toldi Ferenctől, lyrai költeményeivel, dalival s egyéb költeményeivel. Hetedik kiadás. Ára 40 kr. — A gyógyult seb, beszély, írta Bércy Károly; Ára 20 kr. — Gajus Valerius Catullus versei, irodalomtörténeti tanulmányal bevezette, jegyzetekkel ellátta és latinból fordította Csengeri János. A régi remekírókat kiegészítő rész, ára 20 kr. — A trónkereső, eredeti szomorujáték 5 felvonásban, drámai irodalmunk egyik jeles műve, írta Szigligeti Ede, ára 30 kr. — Theophrastus jellemrajzai, a görög eredetiből fordította Hunfalvy János, ára 10 kr. — Emlékbeszéd br. Eötvös József fölött, irodalmunk és politikai életünk egyik nevezetességének jellemzése, Gyulai Páltól, ki 1872-ben, a Kisfaludy-társaság nagygyűlésén olvasta föl; ára 10 kr. — Heloise és Abelard, írta Lamartine Alfons, franciából fordította Erhardt Viktor; ára 10 kr. Az egész sorozat ára 2 frt.

Közgazdaság.

□ A vetések állása és a mezőgazdasági állapot a legújabb jelentések alapján a következő: Az időjárás általában véve kedvező volt, sőt többfelé a sok csapadék miatt a vetések tulságos erőssé is fejlődtek és e miatt a vetéseket alighanem birkákkal fogják legeltetni a gazdák. A repce is igen szépen megerősödött; az idén jóval több repcét ve-

tettek, mint 1895. év őszén. Az őszi tehát tulnyomó részben jól állanak, egyedül a tömegesen föllépett férges okosnak aggodalmat; különösen sok kárt okoznak az őszi gabonaneműekben a drótférges, a vetési bagolyféle és a hasszeni legyek. Főleg okoska károkat jelentenek Somogy és Tolnamegyék-ből. A gazdasági munkálatok, répa kiásása és burgonya kiásása helyenkint még folyamatban van. Ugyanis ezen munkálatokat az esőzés sok helyen nagyon késleltette. A kukoricatöréssel sok helyen a folytonos esős időjárás miatt megkéstek, de mégis azt lehet mondani, hogy most már mindentűt bevégezték a munkálatot. Néhol a korán letört kukorica penészedik, — átlagban a kukorica ugy mennyiségre, mint minőségre nézve közép és jó középtermést adott. A répatermés hozama mennyiségileg szintén közép és jó közép szerű, a cukorrépa minőségét néhol jónak, másutt gyenge, közepesnek jelsik. A télre eltett burgonya sok helyen romlani kezd. A szőlőaszűret különböző, de többnyire gyenge közepes eredménnyel befejeztetett, néhol ugyan dicsérik a must minőségét, mindazáltal az ideai bortermés minőségileg is a várakozáson alul maradt.

□ Miért rossz az ideai bor? Az egész országban csaknem általában felhangzik a panasz az ideai gyenge minőségű mustermés miatt. Részben még azokon a vidékeken is, a hol a permetezés a peronospora vitikola kiirtására erősen folyamatban volt. Megegett ugyanis az a hallatlan dolog, hogy két, sőt

Irta: HONTHY ISTVÁN.

177

kesét a férfi erősen szorító ujjai közül, az bátorságot kap és szinte közelebb vonva magához a kis keset, forró, szenvedélyes hangon szól.

— Az ir szívem sebére kegyednél van, asszonyom!

Elcsattan a hangos csengő kacagás a szavakra Liána ajkairól. Ki is rántja kesét a férfi kezéből a háfradói a székén és ugy nevet.

— Hahaha! Hát megeebzett szivek orvoságának tart maga engem, barátom!?

S eközben megint előtűnik a csipkepongyola mögöl márványkeblének fehér tüszessége, gömbölyű vállainak puhasága s egész kívánatos csábító szépségének számtalan rejtett varása.

— No de, jól van. Szól egyszerre elkomolyodva. Ha megígéri, hogy követni fogja tanácsaimat, próbát teszek az orvoslással. A mi ha nem sikerül is, remélem, azért jóbarátok maradunk.

És bucsura nyújtja a kesét a férfi elé, ki csókokkal halmossa azt el s aztán távozik. Már a küszöbön van, mikor Liána utána szól.

— Holnapután saurom less, elvárom okvetlenül!

S a férfi, mikor kint van az utcán, akkor is bölgytalan gondol a szép asszonyra. Eljön, hogy ne jönnön el a zsúrjára. Az ugyan nem alkalmas orvosi konsultálásokra, de hiszen reménye lehet, hogy mégis csak irt talált szerelmes szivére a szép asszonynál.

háremeszi permetezés dacára is többnyire jóval gyengébb minőségű bortermelt az idén, mint a múlt évben. De egyes bortermelők is, akik az okoszerű szőlőkezelésben mintaszerűen jártak el, nem győznek eléggé csodálkosni azon, hogy szőlőikből aránylag gyengébb minőségű szőlőt szedtek le, mint a múlt évben. Ehhez hozzájárul még az is, hogy a leshedett szőlő csakhamar romlani kezdett; ez pedig veszedelmes és nagyon kárhözható baj. Világosan kitűnik ugyanis, hogy a lefolyt évben ismét több helyen az országban hamisított, panesolt permetező anyagok jöttek forgalomba. Volt már alkalmunk megemlékezni a rossz permetező anyagokról nem egy ízben; óvatos gazdák ki is kerültek a hamisítványokat, azok azonban, a kik a rossz anyagot a jótól nem tudják megkülönböztetni, méltán károsodtak az idén ép úgy, mint a múlt évben is.

□ **Sertésvész okozta veszteségek kárpótlása.** A porosz-sziléziai mezőgazdasági kamara a sertésbetegségek által okozott károk megtérítéséről törvényjavaslatot dolgozott ki, melynek főbb pontjai a következők: A sertésvészben vagy más betegségben elhullott sertésekért a sertések értékének legalább felét és legfeljebb ötödöt része fizetendő kárpótlásul. Nem fizetendő kártérítés: a szopós malacokért; a sertésekért, melyek marhakereskedőknek vagy mézárásoknak tulajdonában vannak; a kellő gondozásban nem részesült sertésekért; a trichinás és borsókás sertésekért. E kártérítési összegek fedezésére

minden sertéstulajdonos a birtokában levő sertések arányához képest bizonyos összeget köteles fizetni. A sertésvészben elhullott sertések értékesítését szigorúan tiltja a törvényjavaslat. Mindenesetre csak helyeselhető, hogy ily törvényekkel igyekezzenek az állategészségügyi viszonyok javítására. A magyar gazdák nehéz helyzete nagyon is megokolttá tenné, hogy nálunk is hasonlóan gondolkozzanak a az országos állatbiztosítást mielőbb végrehajtsák.

□ **Állategészségügyünk javulása.** A lefolyt évben, ép úgy, mint a múlt évben az egész országban igen nagy arányú pusztulás érte állatállományunkat. Kivált a sertésállományt tizedelte meg a járvány, a mely betegség immár közel másfél év óta grasszál. Megkímélte ugyan részben a sertésvész az exponáltabb fekvő hegyi vármegyéket, kiváltkép a felvidéket és a királyhágóntuli részt, de azért az a veszteség, amely az országot érte — rendkívül nagy és csaknem pótolhatatlan. A ragadós száj és körömfájás is igen elterjedt járványos betegséggé fajult az idén; különösen azokat a vármegyéket támadta meg a járvány, ahol a hegyi legeltetés nagyban divik, ahol a szarvasmarhákat közös legeltetésre kihajítják a hegyek közé. Így tehát a hegyi legeltetéssel könnyen is terjedt a járvány; soha nem tapasztalt arányokat is öltött a betegség, mert közel 20.000 udvarban sanyargatta az állatokat. Ez a szám azonban nagyon lepadt a folyton is apad, mert immár hétről-hétre kevesebb udvart

jeleznek vészes területnek. Egyáltalában konstataálnunk lehet állategészségügyünk javulását és ez annyival is örvedetesebb, mert a rég nehézkesen haladt államforgalom fellendülését is remélhetjük. Apadt még pedig jelentékenyen a sertésvész is; 92 községgel kevesebb helyen uralkodik a sertésvész viszonyítva a múlt héthez, amikor még 1879. községet jeleztek inficiálnak. Rövid idő alatt tehát több mint 300 községben megszűnt a sertésjárvány. A lépfene, veszettség is nagyon csökkenőben van, de kevesbedett a rühkór és orbánc is; mind olyan állati betegségek, a melyek jelentékeny kárt okoztak az állattenyésztőknek. Az összes állati járványok között azonban talán mégis a sertések elhullásával járt a legnagyobb károsodás, mert ez az egyetlen gazdasági ág a gazdákat sok millió frrtal károsította meg.

TÁVIRATOK.

— **A mohácsi pótválasztás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Délig Stajevicsra összesen 420, Jagicsra 350 szavazat adatott le. Most szavaz Jagics pártja az I. és III-ik bizottságnál; a II-ik bizottságnál még nem került a sor a Jagics pártiakra. Jagics győzelme valószínű.

— **Pótválasztás Orosházán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Orosházán tegnap folyt le a pótválasztás, mely alkalommal Zay Miklós kormánypárti győ-

Annak ajtaján pedig ismét kopogtatnak. Az ablakon utána néz a férfinak, mosolyogva int neki köszönésére üdvözlést s így nem is hallja a kopogtatást. A ki kopog azonban nem várja be az engedelmet. Belép, hiszen szabad neki a bejárás.

Az öreg Argyeleán Mitru az, nyomában pedig Sárváry Hermán gróf.

— Hugom, a mint megbeszéltük, ma leutazom a majorba. Jó, hogy fenntartottál egy lakosztályt a részedre; jó lesz most nekem. Nem szeretem ezt a nagy városias életet. Ott éldegélek ezután a falun. És nézd, nem is leszek ismerősök nélkül; a gróf ur is leutazik.

— Hogyan? Ön is gróf? Hát remete akar lenni, mint a nagybácsikám?

Mosolyog e kérdéshez Liána s csintalan nevetésbe tér át a mosolygásra.

— Jobb ott nekem, asszonyom. Ott egyedül leszek, ha nem is tudok feledni!

A szép asszony pedig odalép hozzá és megfogja a kezét.

— De ha én kérem, nem megy el, ugye?

— Nos hát, ne menjen. Szükségem van a barátságára, érti?!

A többit azzal a forró, perzselő tekintettel mondja el, a mivel oly régen elvette már a gróf akaraterejét. S a csábos mosoly ismét megjelenik ajkai körül, mikor mondja:

— Látogasson meg délután. Egyedül a maga számára leszek itthon!

*

És ezzel vége Argyeleán Liána történetének.

A hideg ősz szele lerázza a fákról az utolsó levelet is s eltemeti vele multját a szép asszonynak.

Mert ez a mult egy-egy hulló levélre van felírva csak.

Egyiken van Lazárovits Demeterné szerelemnélküli életének históriája, a másikon Liána első szerelme minden tisztaságával és gyalázatával együtt. A harmadikon az asszony szerelme a férfi iránt, mely szinte szárazzá hervasztotta a levelet is, mig ráírta az a szép asszony.

Mind a három eltemetve már s velők oda a mult is.

A szép asszony jelene már más irányba tér. Küzdött és elbukott. Sorsa nem válik ki többé a tucatasszonyok sorából.

És milyen jó, hogy nem írja fel senki sehová a szavakat, melyeket Sárváry Hermannak mond a melyekkel eltemeti a multját:

— Látogasson meg délután. Egyedül a maga számára leszek itthon.

zött 1233 szavazattal a függetlenségi Veress József 1181 szavazata ellenében.

— **Báró Dániel lemond.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Dániel Ernő b. miniszter még ez év folyamán lemond állásáról a közte és Josipovich miniszter közt fölmerült surlódások folytán. Még a kiegyezési tárgyalások megkezdése előtt fumei kormányzóvá nevezik ki.

— **Egy világszép asszony öngyilkossága.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Dunca-Schein Alma; aki pár év előtt általános feltűnést keltett szépségével a magyar fővárosban, s pár év óta egy dúsgazdag amerikai nábob felesége, Londonban opiummal megmérgezte magát. Dunca kisasszony romániai származása volt.

— **A királyné nevenapja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A királyné nevenapját úgy Budapesten, mint Bécsben az összes templomokban megülték. A budavári Mátyás-templomban volt a hivatalos mise a katonai és polgári notabilitások részvételével.

NYILT-TER+

Tekintetes szerkesztőség!

Becsés lapja f. évi 261. számának nyílt terében „Községi élet” címmel Stránczinger Gyula aláírással egy cikk jelent meg.

Dacára a cikken foglalt úgy látszik a szocialista apostoloktól köicsönzött ép oly nagyhangú mint nevetséges frázisoknak nem tartanám érdemesnek a tisztán okatlan ingerültség szülte cikkkel s az abban foglalt kicsinyes panaszszal foglalkozni; ha a tiszt. cikkíró ur míg egy részről a tény állást el nem ferdítene addig más részről a mohácsi jegyzői hivatalt s főképen az én csakélvésemet a tiszt. cikkíró ur személye irányában táplált elfogultsággal s ebből eredő zaklatási szándékkal nem gyanúsítaná.

A tiszt. cikkíró ur által előadott tény állás helyre igazításul meg kell jegyezmem, hogy a t. cikkíró ur a kérdéses járlat levelek kiállítását végett nem segédjét hanem egy 12—13 éves tanoncát küldötte el, a ki a sertések származása felől semminemű felvilágosítást adni nem volt képes s midőn erre t. cikkíró ur a sertések származásának igazolására hivatván fel, utóbb két tanujával jelent meg s a járlatok kiállítását végett hozván fordult, én nem csak hogy sem a t. cikkíró ur, sem pedig a tanuival szemben semminemű bizalmatlanságot nem nyilvánítottam, — de sőt megjegyeztem, hogy tanukra sem lett volna szükség s a járlatok kiállítására hivatott irnokot nyomban utasítottam, hogy a kívánt járlatokat állítsa ki.

Ebben az eljárásban a hivatal részéről a zaklatást az én részemről pedig a személyes boszu művét csak az láthatja, aki mint ugylátszik a t. cikkíró ur másokat is a saját alantas gondolkodása szerint szokott megítélni.

Egyébként a t. cikkíró ur dacára annyira hánytorgatott kedvező vagyoni helyzetének, a vele szemben alkalmazott óvatosság miatt legkevésbé volna jogosítva panaszt emelni, mert saját bevallása szerint pusztán kedvtőlésből s hogy a hivatal ellen s ellenem fegyvert kovácsolhasson, nem állott egy érdektelen harmadik személyt, egy szegény asszonyt a hatóság félrevezetésére s hamis járlat kiállítására eszközül felhasználni már pedig a ki mást ily családságra reá bérni nem restelt, arról magáról is fel lehet tenni hasonló szándékokat. Esért a csinyéretkülönbö a tiszt. cikkíró ur illetékes helyen felelni fog.

Azt hiszem ezek után senki sem fogja osztani a t. cikkíró ur nézetét, ki ugylátszik a hatóságok szándékos félrevezetését is az adófizető (vagy talán csak a nagyadófizető) polgárok jogai közé sorozza. Ázsiai állapotokról is talán inkább akkor lehetne szó ha egyeseknek öntelt elbizakodottságból eredő hasonló tulkapásai előtt bármely hivatalis megrovás és megtorlás nélkül szeméttel volna kénytelen.

Mohács, 1896, november 15.

Tisztelettel

Simonkovic Mihály
II. jegyző.

Nyilatkozat.

Vaszary Gyula ur, Pécs szab. kir. város rendőrfőkapitánya alulírottak — mint a pécsi püsp. jogakadémia polgársága megbízottai előtt — becsületeszavára kijelentette, hogy a jogászság részéről a jogásztáncsestélyre néki felajánlott tiszteletjegyeket elvből nem fogadhatta el és azok el nem fogadása által a jogakadémia polgárságának tekintélyét kisebbíteni szándékában épen nem állott.

Vaszary Gyula főkapitány urnak ezen kijelentését a jogászság részére teljes elégtételadásnak tekintjük.

Pécs, 1896. november 19-én.

Tichy Ferenc

olvasóköri elnök.

Lázár Gyula

főjegyző.

Stern Armin.

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvórium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

— KOMMER —

„METROPOLE“

szálloda

BUDAPEST, Kerepesi-ut 58.

a villamos vasut és a lovasut, valamint a központi pályaudvar és a népszínház közvetlen közelében, **ujjonnan berendezett a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő szálloda, felhúzó-géppel, villámvilágítás- és gőzfűtéssel az összes helyiségekben. Szoba-árak: 1 frt 60 krtól feljebb, beleértve fűtést, világítást és kiszolgálást, a miért külön felszámítások nem eszközöltetnek.**

1674. szám.

b. v. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cs. 102 §-a értelmében eszenpel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1896. évi 28921 számú végzése következtében, Dr. Miltényi Miklós ügyvéd által képviselt, Leininger és Dr. Pribholz javára, Varga Antal ellen 400 frt s jár. erejéig fogantositott biztosítási végrehajtás utján felülfoglalt és 1622 frtra becsült butorok, felszerelések, kocsik, lovak, és hordó dongafákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság 27881. 1896. számú végzése folytán 400 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 12 napjától járó 6°/_o kamatai és eddig összesen 34 frt 80 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig Német-Üröghön 7. sz. a. leendő eszközlésére 1896. évi november hó 26. napjának délután 3 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérők becsáron alul is elfognak adadni.

Kelt Pécsen, 1896. évi november hó 11. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

20648. sz.

okt. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Némethy József ügyvéd, pécsi lakos végrehajtónak, özv. Koszér Jánosné sz. Dominkovits Terézia, pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen 134 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 821 sz. tjkvben felvett + 1298 hsz. sz. 295 sz. házra (betétszerkesztés folytán a 1277. sz. betétben felvett + 726 hsz. sz. 13. sz. házra) az 1881. LX. t. c. értelmében egészben 1050. frt becsárban mint kikialtási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi január hó 23. n. d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék, mint tkvi hatóság árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10°/_o-át, vagyis 105 frt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminisztr. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvszék telek-könyvi osztályánál 1896. évi november hó 5-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAI ZS JÓ Z S E F

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.